

Plenum

Tisdag 31.5.2016 kl. 13.59—17.32

8. Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om utstationering av arbetstgare och till vissa lagar som har samband med den

Regeringens proposition RP 39/2016 rd

Lagmotion LM 24/2016 rd

Utskottets betänkande AjUB 3/2016 rd

Första behandlingen

Talman Maria Lohela: Ärende 8 på dagordningen presenteras för första behandling. Till grund för behandlingen ligger arbetslivs- och jämställdhetsutskottets betänkande AjUB 3/2016 rd. Nu ska riksdagen besluta om innehållet i lagförslagen.

Debatt

16.54 **Tarja Filatov sd** (esittelypuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Kyse on niin sanotusta lähetettyjen työntekijöiden direktiivistä ja siitä, miten lähetettyjen työntekijöiden työehtoja ja niihin liittyviä etuuksia valvottaisiin mahdollisimman tehokkaasti silloin, kun palveluita tarjotaan maasta toiseen ja työntekijöitä lähetetään maasta toiseen. Tämän direktiivin tarkoituksena on estää väärinkäytöksiä, jotka liittyvät siihen, että hyödynnetään tätä palvelujen tarjoamisen vapautta ja siihen liittyvää työntekijän lähettämistä toiseen maahan. Väärinkäytösten estämiseen pyritään sillä, että parannetaan työntekijöiden lähettämisen käsitteeseen liittyvää täytöntöönpanoa ja valvontaa sekä otetaan itse asiassa koko unionin tasolla käyttöön yhdenmukaiset perusteet, jotka helpottavat lähettämisen yhteistä tulkin-
taa. Tällä esityksellä ollaan uudistamassa työntekijöiden lähettämistä koskevaa kansallista lainsäädäntöä oikeastaan kokonaan ja vanhaa lakia esitetään kumottavaksi. Voimassa olevat säännökset siirretään keskeisiltä osin tähän uuteen lakiin, vaikkakin tämän uuden lain soveltamisala on jonkin verran nykyistä laajempi ja sen alaan on lisätty muun muassa keskushallintoviranomaisten hankintasopimusten perusteella tehtävä työ, joka aiemmin oli vapautettu näistä toimista.

Kokonaisuudessaan tämä laki muuttaa lähetettyjä työntekijöitä koskevaa lainsäädäntöä ja ennen muuta seuraamusjärjestelmää. Nykyisin lain rikkomisesta seuraa rikosoikeudellinen seuraamus, mutta muun muassa esitutkintaviranomaisten rajallisten resurssien vuoksi ja siksi, koska lain rikkomisesta epäilty usein oleskelee toisessa maassa, tätä ei käytännössä ole juurikaan sovellettu tai sen soveltaminen on ollut vaikeaa, ja esimerkiksi jos poliisi on tehnyt tutkintoja, niin ne ovat loppuneet siihen, kun tämä epäilty on poistunut Suomesta. Sen vuoksi on hyvä, että nämä rikosvastuuta koskevat säännökset korvataan nyt uudella tavalla hallinnollisilla laiminlyöntimaksuilla, jotka määrää valvontaviranomainen hallintomenettelyssä. Muutoksen ansiosta varmasti käy niin, että viranomaisten toiminta tehostuu, kun päällekkäinen työ niin rikostoiminnassa kuin hallinnollisellakin puolella ja tässä seu-

Punkt i protokollet PR 61/2016 rd

raamuksen määrittämisessä poistuu. Valiokunta mietinnössään toteaa, että tämä muutos ja esitykset ovat tarpeellisia ja tarkoituksenmukaisia, ja puoltaa niiden tekemistä.

Valiokunta kuitenkin kiinnitti erityistä huomiota siihen, että esimerkiksi kabotaasiliikenne on aivan oma toimialansa ja siihen tämä lähetettyjen työntekijöiden direktiivi, se tapa, jolla se Suomessa ollaan nyt lainsäädäntöön tuomassa, tuo ison aukon. Kyse on esimerkiksi siitä, että aikarajat sopivat huonosti kabotaasiliikenteeseen ja sen vuoksi pahimmillaan johtavat siihen, että nämä ehdotetut uudet lainsäädännökset, jotka siis ovat nyt lähes kaikille toimialoille samat, eivät tulisi ollenkaan sovelletuiksi maantiekuljetuksissa. Tähän maantiekuljetukseen ja yhteen toiseenkin asiaan liittyy itse asiassa rinnakkaislakialoite, jota on valiokunta myös käsitellyt ja todennut — jos nyt näin voi vapaasti sanoa — että siinä on hyvä henki, mutta siitä huolimatta tätä lakialoitetta ja sen tuomia muutoksia ei ole hyväksytty. Sen sijaan valiokunta on edellyttänyt, että hallitus seuraa tarkkaan tätä nykyistä säätelyä nimenomaan maantiekuljetusalalla sen vuoksi, että se kuuluu nimenomaan harmaan talouden esiintymisen riskialoihin. Voisi sanoa, että oikeastaan lähetettyjen työntekijöiden kohdalla sekä rakennusala että maantiekuljetukset ovat tällaisia spesiaalialoja, joilla tarvittaisiin myös spesiaalitoimia, ja valiokunta katsoo, että tämä erityisluonne huomioon ottaen saattaa erityissäätely olla tarpeen — itse asiassa tämä on tarkkaan se kirjoitettu sanamuoto, joka mietinnössä lukee. Valiokunta pitää tärkeänä, että ehdotetun lain soveltamista maantiekuljetuksiin seurataan tarkasti ja että tarvittaessa hallitus ryhtyy toimenpiteisiin direktiivin täytäntöönpanon tehostamiseksi myös täällä kabotaasipuolella.

Myös vastuu alihankinnasta on tämän direktiivin toimialaa, ja rakennusalalla säädetään erityisistä toimenpiteistä lähetettyjen työntekijöiden oikeuksien turvaamiseksi. Rakennusala koskevalla direktiivin pakottavalla säätelyllä on tarkoitus puuttua työntekijöiden lähettämiseen alihankintatilanteissa ja niihin tyypillisiin epäkohtiin, joita tällä toimialalla näkyy. Direktiivi lähtee lähtökohtaisesti siitä, että edellytetään rakennusalalla tilaajan ja sopimuskumppanin välistä yhteisvastuuta lähetetyn työntekijän oikeuksista. Mutta direktiivi mahdollistaa artikla 6:n kohdalla sen, että tämän yhteisvastuun sijasta voidaan säätää muita täytäntöönpanotoimia, kunhan ne ovat riittävän tehokkaita ja oikeasuhteiset seuraamukset ovat olemassa silloin, jos väärinkäytöksiä ja petoksia ilmenee. Hallitus on päättänyt omassa esityksessään käyttää tätä artikla 6:n ikään kuin poikkeusmenettelyä ja katsoo, että esimerkiksi rakennusalalla, kun meillä on käytössä rakennuttajan ja pääuraakoitsijan erityinen velvollisuus selvittää lähetetylle työntekijälle maksetun palkan määrä sekä se, onko tämä palkka ehdotetun lain mukainen, nämä niiden toimien kanssa, joita meillä Suomessa on ollut pitkään ja jotka liittyvät muun muassa siihen, että rakennusalalla on jo nyt olemassa tiukempia määräyksiä — kuten esimerkiksi veronumero, verottajalle tehtävä kuukausi-ilmoitus, pakolliset henkilökortit, työntekijäluettelot ja muita — ikään kuin yhdessä täyttävät tuon artikla 6:n ehdot.

Tällä lähetettyjä työntekijöitä koskevalla direktiivillä ja siitä tehdyllä lailla ei muuteta sinänsä vähimmäispalkan määräytymistä, vaan lakiin ehdotetaan otettavaksi voimassa olevan lain säännökset. Valiokunta keskusteli pitkään tästä vähimmäispalkan määräytymisestä, ja keskustelussa nousi esiin, että meillä itse asiassa on EU-tuomioistuimen päätöskään siitä, mitä pitää ottaa huomioon silloin, kun vähimmäispalkkaa käytetään, ja totesi, että meidän toimeenpanomme pitää olla EU-tuomioistuimen mukaisia, koska tosiasiallisesti me olemme tilanteessa, jossa EU-tuomioistuin on linjannut tiettyjä asioita ja laajentanut sitä, mitä vähimmäispalkkaan kuuluu, mutta sitten täytäntöönpanopuolella meillä ovat suomalaisessa oikeuskäytännössä kesken prosessit, jotka olisivat määritelleet sitä, mitä se vä-

Punkt i protokollet PR 61/2016 rd

himmäispalkka on. Valiokunta kiinnitti huomiota siihen, että nämä EU-tuomioistuimen päätökset pitää ottaa huomioon.

Valiokunta teki myös useita pykälämuutoksia, jotka sisällöllisesti täsmentävät sitä tavoitetta, joka tällä direktiivillä on, ja muutamia pieniä stilistisiä muutoksia, jotta väärinymmärryksiä voitaisiin välttää, eikä käy niitä nyt tässä läpi.

Toteaisin, että tähän mietintöön sisältyy vastalause, joka keskittyy oikeastaan kahteen ongelmakohtaan: siihen, että kabotaasiliikenteessä olisi erityissäännökset, ja siihen, että olisi käytetty mieluummin tätä direktiivin pääsääntöä eikä artikla 6:n poikkeussäännöstä.

17.02 Merja Mäkisalo-Ropponen sd: Arvoisa puhemies! Tähän alkuun ja ihan ensimmäiseksi esitän hyväksyttäväksi vastalauseen mukaiset pykälämuutokset. Nyt lähdän sitten perustelemaan sosialidemokraattien, vihreiden, vasemmistoliiton ja kristillisten yhdessä esittämää pykälävastalauseetta.

Hallituksen esitys merkitsee monilta osin parannusta lähetettyjä työntekijöitä koskevan sääntelyyn. Siinä on kuitenkin joitakin puutteita, jotka koskevat erityisesti kuljetusalaa sekä rakennusalalle direktiivissä asetettua erityissääntelyä. Näiltä osin hallituksen esitys ei täytä direktiivin tarkoitusta turvata lähetettyjen työntekijöiden oikeudet.

Suomi on perinteisesti ollut edelläkävijä lähetettyjä työntekijöitä koskevassa sääntelyssä. Suomessa on käytetty täysimääräisesti EU-sääntelyn tarjoamat mahdollisuudet turvata kansallisella sääntelyllä lähetettyjen työntekijöiden asema. Nyt hallituksen esitys kuitenkin paikoin pyrkii enemmänkin minimitasoon kuin hyödyntämään EU-sääntelyn Suomelle kansallisesti jättämää harkintavaltaa. Tältä osin lainsäätäjällä olisi mahdollisuus tehdä enemmän lähetettyjen työntekijöiden oikeuksien ja myös suomalaisen työn kilpailukyvyyn turvaamiseksi. Viimeksi mainittu koskee erityisesti maantiekuljetusalaa.

Vastalauseessamme on neljä eri kohtaa, ja jos puheenjohtaja sallii, niin toisin mielelläni kaikki nämä asiat kerralla tässä puheenvuorossani esille.

Ensinnäkin maantiekuljetusalaa koskevat muutostarpeet. Hallituksen esityksessä ehdotettu sääntely soveltuu huonosti maantieliikennealalle ja jättää voimaan tullessaan sääntelyyn aukkoja, jotka vähentävät sen soveltamismahdollisuuksia maantiekuljetusalan työssä. Lähetettyjä työntekijöitä koskevan direktiivin alaan kuuluu alihankintana ajettu niin sanottu kabotaasiliikenne. Sääntelyn on muutenkin tarkoitus koskea myös kuljetusalaa, jos kyseessä on työntekijän lähettäminen yritysryhmän sisäisenä siirtona tai vuokratyöntekijänä ja lähettämisen kriteerit täyttyvät. Hallituksen esityksessä on lukuisia lähetetyn työntekijän työskentelyn kestoon liittyviä aikarajoja, jotka soveltuvat huonosti maantiekuljetusalalle. Näiden rajoitusten takia tämän alan työt käytännössä jäävät suurelta osin ehdotetun sääntelyn ulkopuolelle. Tätä ei voi pitää perusteltuna, eikä se vastaa useimmissa muissa Euroopan maissa noudatettua käytäntöä. Tämän vuoksi vastalauseessamme esitämme lisättäväksi rajoituksia, joiden mukaan tiettyjä laissa säädettyjä aikarajoja ei sovelleta maantiekuljetusalan työhön.

Toiseksi kiinnitämme vastalauseessa huomiota tilaajan vastuuseen lähetetyn työntekijän vähimmäispalkasta rakennusalalla. Direktiivillä pyritään turvaamaan lähetetyn rakennusalan työntekijän oikeutta saada lain ja työehtosopimuksen edellyttämä vähimmäispalkansa sekä asetetaan työntekomaassa toimivalle tilaajalle vastuu huolehtia, että lähetettyjen työntekijöiden oikeudet toteutuvat. Hallituksen esityksessä ehdotetaan, että rakennusalan töissä olisi tilaajan vastuun sijasta erityinen rakennuttajan tai pääurakoitsijan velvollisuus selvittää lähetettyjen työntekijöiden maksamattomia palkkoja. Kyseessä olisi toi-

Punkt i protokollet PR 61/2016 rd

menpidevelvollisuus, ei aineellinen vastuu työntekijän saatavista. Näiltä osin hallituksen esitys perustuu täytäntöönpanodirektiivin poikkeamismahdollisuuteen, jossa jäsenvaltiolle sallitaan suoran tilaajavastuun sijasta ottaa käyttöön muita keinoja. Kuitenkin tilaajan vastuu voidaan korvata muilla kansallisen lainsäädännön toimenpiteillä vain, kun nämä toimenpiteet mahdollistavat tilaajaan kohdistuvat tehokkaat ja oikeasuhteiset seuraamukset tilanteissa, joissa työntekijöillä on vaikeuksia pitää kiinni omista oikeuksistaan.

Hallituksen esitys sivuuttaa direktiivin mukaisen tilaajan aineellisen vastuun. Esityksen mukaan tilaajan vastuu toteutuisi rakennuttajan ja pääurakoitsijan kautta. Tosin jätetään auki, miten se toteutuisi, kun rakennuttajan ja pääurakoitsijan lakisääteinen velvollisuus maksamatta jätettyjen vähimmäispalkkojen selvittämiseen kohdistuisi lähettävään yritykseen eli tilaajaan. Tämän vuoksi vastalauseessa esitetään lisäystä, jonka mukaan rakennusalan työssä tilaajalla on rinnakkainen vastuu lähetetyn työntekijän vähimmäispalkasta. Tilaaja vapautuisi vastuusta, mikäli se osoittaisi varmistuneensa työntekijään sovellettavista työehdoista sekä lähettävän yrityksen edellytyksistä suorittaa lain ja työehtosopimuksen edellyttämä vähimmäispalkka.

Kolmas asia vastalauseessamme koskee laiminlyöntimaksun kohdentumista. Hallituksen esityksessä lähetettyjä työntekijöitä koskevan lainsäädännön seuraamusjärjestelmää esitetään muutettavaksi. Voimassa olevan lain mukaan työnantaja tai tämän edustaja voidaan tuomita kyseisen lain rikkomisesta sakkoon. Hallituksen esityksessä tämä esitetään korvattavaksi hallinnollisella laiminlyöntimaksulla. Samalla kuitenkin myös seurausten alaa kavennettaisiin. Esimerkiksi velvollisuus antaa selvitys tilaajalle työntekijöiden sosiaaliturvan määräytymisestä on jätetty laiminlyöntimaksun ulkopuolelle. Tällaisenaan ehdotettu lainsäädäntö aiheuttaisi oikeudellista epävarmuutta. Kun ehdotetulle seuraamusten kaventamiselle ei ole perusteltua tarvetta, esitetään vastalauseessa, että yhdenmukaisuuden ja loogisuuden vuoksi on perusteltua, että laiminlyöntimaksuseuraamus liitetään selvityksenantovelvollisuuden laiminlyöntiin.

Viimeisenä eli neljäntenä asiana vastalauseessamme on laiminlyöntimaksun suuruus. Lakiesityksessä ehdotetaan laiminlyöntimaksuksi 1 000—10 000 euroa. Ehdotettu seuraamusmaksu on huomattavan kevyt verrattuna monessa Euroopan maassa käyttöön otettuihin sanktioihin. Kun voimassa oleva tilaajavastuulaki sisältää osin varsin samankaltaisia velvoitteita kuin ehdotettu lähetettyjä työntekijöitä koskeva laki, laiminlyöntimaksu on perusteltua asettaa vastaamaan tilaajavastuulain mukaista laiminlyöntimaksua, joka on 2 000—20 000 euroa. Tämänkin suuruisena se olisi Euroopan unionin tasolla vertaillen varsin kevyt. — Kiitos.

17.08 Katja Taimela sd: Arvoisa rouva puhemies! On syytä heti alkuun todeta, että tämä hallituksen esitys on siis parannus nykytilaan, mutta se sisältää isoja ongelmia maantiekuljetusalalla. Kahdeksan vuotta työelämä- ja tasa-arvovaliokunnassa itse töitä tehneenä ihmettelen, että valiokunnassa ei löytynyt ymmärrystä alalle, joka on merkittävä työllistäjä, merkittävä verojen kerääjä ja merkittävä verojen maksaja.

Tässä hallituksen esityksessä unohtui siis kokonaan lain soveltaminen maantiekuljetusalan työntekijöihin. Valmistelevassa työryhmässä kuljetusalan työmarkkinajärjestöjä ei kuultu lainvalmisteluvaiheessa laisinkaan, ja rinnakkaislakialoite, joka valmisteltiin opposition toimesta, sai myös valiokuntatyössä minun mielestäni täystyrmäyksen. Ei voi kuin ihmetellä tätä suhtautumista, kun miettii alan yhteiskunnallista merkitystä. Kuljetusalan 6 miljardin euron vuotuisesta liikevaihdosta palautuu yritysten ja työntekijöiden maksamina

Punkt i protokollet PR 61/2016 rd

veroina ja veroluonteisina maksuina 2,7 miljardia euroa valtiolle. Nyt herää semmoinen kysymys, ovatko hallituspuolueiden edustajat valmiita tekemään suomalaisista ammattitaitoisista raskaan liikenteen kuljettajista ja yrittäjistä jopa työttömiä. Mielestäni meillä ei ole varaa tähän. Me olemme tänäänkin puhuneet paljon työllisyysmäärärahoista, paljon työttömistä. Me emme tarvitse niitä itse aiheutettuna enää yhtään lisää.

Arvoisa puhemies! Haluan myös muistuttaa, että hallituksella on tarkoitus muuttaa myös kaupallista tavaraliikennelakia. Käytännössä hallitus on nykyisen kaltaisen esityksen toteutuessa valmis kumoamaan kansalliset määräykset. Olemme saaneet useasti kuulla, että tämä esitys olisi toteutuessaan kuolinisku suomalaiselle kuljetuselinkeinolle. Herää kysymys, missä ovat ne kaikki läpi päässeet eduskuntavaaliehdokkaat hallituksen riveistä, jotka puolustivat vielä reilu vuosi sitten kotimaista rekkamiestä ja yrittäjää. Toivottavasti he löytävät poliittisen omantuntonsa ennen kuin on liian myöhäistä.

Haluan kannattaa edustaja Mäkisalo-Ropposen tekemää vastalauseita.

17.11 Tarja Filatov sd: Arvoisa puhemies! Puhun nyt kansanedustajana enkä valiokunnan puheenjohtajana, eliikka muutama henkilökohtainen näkemys.

Mielestäni tässä on tapahtunut selkeästi linjanmuutos siinä, millaisia ratkaisuja hallitukset ovat valinneet lähetettyjen työntekijöiden työehtojen valvonnassa. Aikaisemmin meidän ongelmamme on ollut se, että EU ei ole sallinut niitä valvontamuotoja, joita Suomi on halunnut ottaa käyttöön, koska on katsottu, että ne ikään kuin estävät maahan tulemistä, ja on käytetty kaikki se liikkumavara, mitä ikinä EU:n palvelujen liikkuvuuden kautta ja lähetettyjen työntekijöiden kautta on voitu. Mutta nyt on menty minimitetiä pitkin eliikka ei ole käytetty sitä direktiivin pääsääntöä, joka olisi tuonut tällaista yhteisvastuullisuutta, että emoyhtiö, joka käyttää näitä lähetettyjä työntekijöitä, olisi itsekin jonkin verran vastuussa siitä, että palkat maksetaan ja että ihmisiä kohdellaan niin kuin meidän lakimme ja työehtosopimuksemme säättävät, vaan on siirrytty ikään kuin tähän kaatoluokkaan ja käytetään sen tuomia mahdollisuuksia. Tästä huolimatta tämä lakiesitys pääsääntöisesti tuo selkeyttä ja parannusta meidän nykytilanteeseemme, mutta olisin itse toivonut, että olisi käytetty tuota ketjuvastuuta, kun se kerran on mahdollista.

Toinen ongelmakohta liittyy siihen, että meillä lainsäädäntöä työelämässä yleensä halutaan tehdä aina siten, että se kohtelee kaikkia samalla tavoin. Ja kuitenkin, jos mietimme lähetettyjen työntekijöiden tilannetta, meillä on selkeästi toimialoja, joilla lähetettyjä työntekijöitä on enemmän ja jolloin myös ne ongelmat ovat tavallaan toimialakohtaisia. Edellisellä kaudella, kun eduskunnassa tehtiin tilaajavastuulainsäädäntöä, esitys oli sellainen, että se olisi kohdellut kaikkia toimialoja samalla tavoin. Mutta silloin valiokunta hyvin yksimielisesti halusi löytää ratkaisun, joka ottaa huomioon esimerkiksi rakennusalan erityiset piirteet, koska siellä tehdään paljon rajojen yli tapahtuvaa työtä ja siellä tehdään paljon myös ketjussa olevaa alihankintaa, jolloin riski siihen, että työehtoja poljetaan, on suurempi kuin muilla toimialoilla, ja valiokunta tekikin silloin täsmennyksiä ja otti rakennusalan huomioon. Nyt olisin toivonut, että samanlaisia täsmennyksiä (Puhemies koputtaa) olisi tehty itse asiassa tänne... (Puhuja siirtyi puhujakorokkeelle)

...että samanlaisia muutoksia olisi tehty tänne kabotaasiliikenteen puolelle, koska siellä todellakin nuo aikarajat ovat ongelma. Monet muut maat ottavat hyvin spesifejä toimia käyttöön ja pyrkivät sitä kautta turvaamaan sen, että hinnalla ei kilpailla epäterveesti dumpaamalla työehtoja tai palkkoja.

Punkt i protokollet PR 61/2016 rd

Ja ehkä kolmas ongelmakohhta, joka mielestäni tähän liittyy, on se, miten vähimmäispalkka määritellään. Meillä oli aika mielenkiintoista keskustelua ja jopa, voisi sanoa, hie-man harhaanjohtavia asiantuntijalausuntojakin, joissa tulkittiin vähimmäispalkkaa hyvin kapeasti, vaikka siitä on selkeät EU-tuomioistuimen päätökset esimerkiksi Sähköliitto-keissin kohdalla. Olisin toivonut, että nuo uudet määritelmät olisi tuotu tänne lakiin, mutta onneksi ne näkyvät kuitenkin siellä mietinnön puolella tekstinä ja seurantavastuuna.

Mutta ylipäätään, emme voi ajatella siten, että kun puhutaan työehdoista, niin kyse on vain siitä rahapalkasta, jota saadaan. Kyse on siitä kokonaisuudesta, miten työehdot määräytyvät, ja erilaisista ikään kuin palkanosista, jotka ovat palkkaan verrattavia, kuten vaikkapa lomarahoista, päivärahoista tai joistakin muista vastaavista.

Ehkä viimeisenä haluaisin vielä todeta sen, että on hyvä, että tässä siirrytään hallintomenettelyyn siinä, miten näitä rangaistuksia säädetään, eikä enää olla rikoslain puolella, mutta jos me katsomme näitä laiminlyöntimaksuja, mitä Suomessa on, niin ne ovat hyvin kaukana monen muun maan, vaikkapa Saksan, maksuista, puhutaan kymmenkertaisista maksuista. Ja ongelma onkin se, että usein Suomessa kannattaa tehdä rikos, koska vaikka siitä jäisi kiinni, niin maksu on niin pieni, että hyöty, jonka on aikaisemmin saanut, jää suuremmaksi. Sen vuoksi toivoisin, että pitkällä aikavälillä näitä maksuja mietittäisiin sillä tavalla, että ne todellakin kattavat sen ja että riski ikään kuin hakea epäreilusti kilpailuetua pienenisi tai että jos jää kiinni, niin siitä joutuu maksamaan niin paljon, että hyöty jää miinuksien puolelle. Mutta näissä muutosesityksissä, mitä mietintöön teimme sosialidemokraattien puolelta, lähdettiin siitä, että nämä korvaukset olisivat olleet tilaajavastuulain tasolla, jotta olisi ollut synkroni sen suhteen, mitä (Puhemies koputtaa) tilaajavastuussa maksetaan laiminlyöntimaksuina, niin että se olisi ollut sama täällä lähetettyjen työntekijöiden puolella. Mutta ikävä kyllä niihinkään ei päästy, ja tarve olisi nostaa näitä tilaajavastuulainin mukaisia laiminlyöntimaksuja.

17.16 Juho Eerola ps: Arvoisa puhemies! Hallituksen esitys on valtaosin hyvä ja parantaa tilannetta, joka meillä näiden lähetettyjen työntekijöiden kanssa on. Valiokuntakäsittelyn aikana itseäni kuitenkin arvelutti ihan tämä sama kysymys, minkä useat oppositiopuolueiden edustajatkin ovat tuoneet esille, eli tämä kabotaasi-ilmiö ja se, että kuljetusalaa ei riittävällä tavalla ehkä tässä huomioitaisi. Asian kanssa pitkään painiskeltuani tulin kuitenkin sitten siihen tulokseen, että tämä esitys ei aseta suomalaista kuljetusyrittäjää tai työntekijää ulkomaalaista huonompaan asemaan. Jos kuitenkin olen väärässä, mitä en toivo, olen valmis myöntämään virheeni ja perumaan päätökseni. Noin kolmen vuoden päästä tähän aikaan ovat tulokset nähtävissä. Jos on käynyt niin, että tämä esitys oli kuolinisku, niin kuin edustaja Taimela kuvasi, suomalaiselle maantieliikenteelle, täytyy se silloin perua. En tiedä, olenko itse silloin enää kansanedustaja tai ovatko perussuomalaiset hallituksessa, mutta jos olen ja näin on, niin toivon, että silloinen pääministeripuolue, päähallituspuolue, on valmis tätä lakia muuttamaan.

17.17 Tarja Filatov sd: Arvoisa puhemies! Vielä varmuuden vuoksi, kun kuuntelin puolihuilimattomasti, kannattiko edustaja Taimela edustaja Mäkisalo-Ropposen tekemiä pykälämuutosesityksiä: kannatan niitä.

Toteaisin tähän keskusteluun kuoliniskusta, että ongelmahan on se, miten me pystymme valvomaan niitä vääriä työehtoja. Jos meidän valvontavälineemme ovat heikommat, niin siitä seuraa se epäterve kilpailutilanne, jossa ne yritykset, jotka ikään kuin laistavat vi-

Punkt i protokollet PR 61/2016 rd

rallisista vastuistansa, pääsevät kuin koira veräjästä. Sen vuoksi olisi tärkeää, että nämä valvontaelementit ovat riittävät.

Riksdagen avslutade den allmänna debatten och avbröt behandlingen av ärendet.